

23/2018 Adaptační pobyt 6. A - Mlýnky (10. 9. – 12. 9. 2018)

PONDĚLÍ – druhé zářijové pondělí nemíří žáci nově vytvořené třídy 6. A do svých lavic, ale schází se v 8 hodin ráno u brány školního hřiště a netrpělivě vyhlíží autobus, který je o půl deváté odváží do penzionu Jana – Mlýnky u Radějova. Sympatická paní řidička zastavuje asi po hodině jízdy u brány penzionu, kde jsme už očekáváni vedoucím organizátorem adaptačního pobytu – panem učitelem Michalem Vrobelem. Bez problémů proběhlo rozdělení do pokojů a následné ubytování. Po malé přestávce se scházíme v jídelně, kde se seznamujeme s pravidly pobytu, probíhají první motivační a seznamovací hry, sepisujeme svoje obavy a očekávání a před obědem ještě sledujeme prezentaci o životě Keltů, celým pobytém nás totiž budou jejich zvyky a historie provázet. Po řízku s brambory na první oběd máme první osobní volno, které je většinou využito na mapování objektu penzionu. Musíme přece zjistit, jestli někdo nemá náhodou lepší pokoj. Odpolední blok startuje rozdělením do kmenů, ty pak vytváří pokřik a název kmene, volí náčelníka – mluvčího a probíhá výroba kmenových náramků. Po následující půlhodině volna na svačinu se přesouváme do lesa a pouštíme se do stavby oppid (chatiček – jak někteří tyto stavby nazývají), zároveň tvoříme příběh k těmto našim výtvorům z přírodních materiálů. Před večerí si ještě chystáme dřevo na večerní táborák a opékání špekáčků. Během posledního pondělního bloku hledáme v nedalekém potoce za hřištěm kameny na stavbu menhiru a také na malování, které je naplánováno na úterý. Ne všichni po návratu do penzionu zvládají sprchu před ulehnutím do postele. Kolem 23. hodiny penzion utichá.

ÚTERÝ – ranní vstávání v 7,30 činí některým problém. Po snídani jsou připraveny hry na spolupráci, tvoříme také společně pravidla třídy. Před obědem se přemísťujeme na hřiště, kde nás opět čeká spousta her, super je „padák“. Odpolední blok zahajujeme na terase penzionu malováním na kameny. Někdy je sice více barvy všude jinde než na kamenech, ale výsledek je úžasný. Po této klidové činnosti míříme do blízkého lesa – hodně nás baví slaňování příkrého svahu, slackline a házení oštěpem. Odcházíme na večeri a blíží se aktivita, na kterou se těšíme od rána – stezka odvahy. Kličkujeme lesem a za pomoci baterek a odrazek na stromech postupujeme k cíli. Stezka všechny úspěšně nasměrovala na hřiště, kde pan učitel Vrobel staví menhir, zapaluje ho a my jsme překvapeni, že kameny hoří. Ještě vyslat k nebi lampion štěstí – daří se až na druhý pokus – a můžeme se přesunout do penzionu a chystat se na spánek. Někteří tentokrát usínají až hodně po půlnoci.

STŘEDA – ranní vstávání je opět kruté. Po snídani rychle zabalit, uklidit pokoje, snést zavazadla do přízemí a přesunout se do jídelny. Ještě několik her, hodnotíme náš pobyt a přijíždí 6. C, která nás střídá. Užili jsme si tři slunečné dny v přírodě, s kamarády, podařilo se nám nastartovat vztahy v kolektivu, ve kterém strávíme další čtyři roky školní docházky. Neradi jsme opouštěli přírodu, kde dlouho určitě nebude žádné klíště (díky našim intenzivně využívaným repelentům), domova se ale někteří nemohli dočkat kvůli svým mobilům, které tři dny zahálely a připravovaly se na příjezd svých majitelů.

Poděkování patří všem, kteří se pobytu aktivně zúčastnili.

zapsala Alena Navrátilová

